

**Posudek vedoucího
diplomové práce:**

***ANALÝZA A REFLEXE ETICKÉHO KODEXU
SOCIÁLNÍCH PRACOVNÍKŮ***

Autor:

Bc. et Bc. Petra Podzimková

Diplomová práce studentky Petry Podzimkové s názvem „**ANALÝZA A REFLEXE ETICKÉHO KODEXU SOCIÁLNÍCH PRACOVNÍKŮ**“, předložená v rámci studia oboru Etika v sociální práci na Katedře etiky, psychologie a charitativní práce, byla psána pod mým metodickým vedením a dle mého názoru výtečně splňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce jak po stránce formální, jazykové, tak i obsahové. Rozsah, úprava, splnění formálních požadavků dle metodických pokynů, stylistická i gramatická úroveň jsou zcela bez závad a připomínek. Na práci taktéž oceňuji širší využití cizojazyčných zdrojů.

Co se týče obsahové stránky práce, autorka se zabývá tématem etiky a etických principů v sociální práci, zejména pak analýzou Etického kodexu sociálních pracovníků a jeho komparací s Mezinárodním kodexem sociální práce a Kodexem Charity ČR. Mám zato, že autorka správně analyzuje problémy a odhaluje otazníky nad hodnotovým založením těchto kodexů, i když některá témata by zasloužila širší rozpracování – jako kupříkladu otázka případného univerzálního dosahu, kde koncept lidských práv a sociální spravedlnosti naráží na svou spjatost ze západním pojetím člověka a sociální politiky. Taktéž mám zato, že by bylo zapotřebí více analyzovat pojem sociální spravedlnosti, zejména s kritickým ohledem na Rawlse a na etické souvislosti sociální politiky.

Autorka možná věnuje v první části práce příliš mnoho prostoru obecným etickým tématům a představení etických teorií. Zejména kapitulu 1.2. považuji za samoučelnou, beztak nekomplexní a v další práci tematicky nevyužitou. V dalším textu spatřuji závadu v občas samoučelných rozděleních (s. 41-44, 50-51 apod.). Taktéž nesouhlasím s ukvapeným závěrem autorky, že by si každý sociální pracovník měl podle kritéria užitku s ohledem na cíle vybírat mezi jednotlivými koncepcemi lidských práv a sociální spravedlnosti (s. 79). Takový utilitaristický model nepovažuji za dobrý pro hodnotové ukotvení sociální práce.

Komparace a analýza kodexů v autorčině podání je ale přes výhrady výtečným počinem, v němž dospívá k důležitým závěrům, formulaci závažných otázek i případným návrhům na aktualizaci těchto dokumentů. Za klíčové považuji zjištění, že ačkoli se kodexy odvolávají na lidská práva a sociální

Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

spravedlnost, není z nich patrné, k jaké tradici se odkazují a stojí tak na nejasném základě. Kodex Charity ČR naproti tomu lépe definuje své hodnotové zakotvení v sociálním učení církve a hovoří o „přirozených právech člověka“. Etický kodex sociálních pracovníků a Mezinárodní kodex sociální práce naproti tomu spojují své pojetí s nevyjasněným konceptem lidských práv a sociální spravedlnosti.

Práci považuji navzdory kritickým připomínkám a podnětům za mimořádně zdařilou a **d o p o r u č u j i** jí k obhajobě, přičemž hodnotím známkou **v ý b o r n ě**.

V Českých Budějovicích dne 14. 5. 2013

Roman Míčka